

Freddy & Jacques Vandenheede.

Written by superbruger

Friday, 01 October 2010

Superslag med bl.a. 1. national fra Argenton med gamle duer i 2010 samt 6 gange Provincial vinder. Et slag kendt for at have avlet "Freddy", faderen til Koopmans verdensberømte "Den Dromer". – Sådan stod der i programmet til vores tur med MVL-bussen i år. – Det var her, at næsten alle vores forventninger lå, og jeg skal straks ile med at sige, at de blev indfriet næsten til fulde. Når det kun er næsten, så skyldes det, at vi ikke kunne købe en unge eller to fra slaget. Alt var udsolgt frem til slutningen af 2011. – En skam for os, men måske også for dem, for der var mange euro med til køb netop her.

I midten den ældste bror, Jacques flankeret af Jef De Wilder og th. Ludo. De er omkranset af Jacques gamle slag, hvor bl.a. avlsduerne nu har til huse.

Så er vi på den anden side af vejen ved Freddys gamle slag, som nu anvendes udelukkende som flyveslag. Her er vores profguide fra Versele Laga, Stefan Mertens i snak med Freddy.

Det var vores første besøg på turen, og næsten hele formiddagen gik her med at se på fremragende avlsduer, som vi uden problemer fik lov til at håndtere. Det var generelt duer i middelstørrelse og lidt under. De var ikke specielt velbyggede, men meget stærke på de vigtige punkter, skelet, muskulatur og vinger.

Her fremvisesslagets bedste kapflyver de sidste par år. Der blev lyttet intenst og ikke mindst af turens yngste, Mark Engell, som ses i midten lige ved siden af Henry Rieder og Freddy. Det er ganske enkelt pragtfuldt at opleve, hvordan de unge talenter, som er med på turene virkelig lytter på og har lært at håndtere duerne med "kærlighed". Mathias fra Viborg var med igen i år, og Lasse Rasmussen, stortalentet fra Vejle, udviste også stort overblik på sin første tur.

Måske var det derfor, at Freddy samtidig med forevisningen fremtryllede eller fremsagde sin filosofi omkring udvælgelsen af avlsduer: Vi gennemflyver 100 unger, og ud fra deres præstationer her går de videre til flyveslagene for ældre duer. Der tages ikke hensyn til, hvordan duen er i hånden, hvilken farve eller stamtavle, den har. Kun dens præstationer afgør dens videre færd på slaget. Det samme er gældende, når de er færdige på flyveslagene og måske skal fortsætte på avlsslaget. Der går nemlig kun duer, der har bevist sit værd på flyvningerne. Der tages dog også unger på udvalgte flyveduer! – De har 60 enkehunner, som flyves til hjemmegående hanner og 60 enkehanner, som flyves til hjemmegående hunner. Det er lidt forskelligt fra år til år, om det er enkehunnerne eller enkehannerne, der gør det bedst. Hunnerne flyver hver lørdag ud til 500 km. og hannerne hver anden uge ud til 800 km. – generelt. De har ellers kun fløjet med enkehunner i mange år, men siden 2007 altså også med enkehanner. De er også specialister på ungeflynninger, hvor ungerne bliver fløjet på naturligt system. Her har de haft rigtig mange topresultater, og det er sikkert grunden til, at de næste år modtager 1. og 2. kuld fra det forholdsvis nye "Pipa Elite Center", som vi har set beskrevet af Poul Stærkær i blad nr. 23. Vi spurgte, om de måtte beholde disse unger, når de var færdige med ungeflynningerne. Lidt overraskende var svaret ja.

Slaget er måske det stærkeste i Belgien i øjeblikket og skulle være kandidat til det Belgiske mesterskab i år.

Den ene længe af Freddys slag. Her var duerne ude fra morgen til aften. Det var alle hanungerne, som skulle finde ny rede og lære det nye slag at kende både indvendig og udvendig.- Han havde nu heller ikke en høg lige i nærheden. De fløj en hel del, kunne vi se, når vi stod og lyttede på foredragene.

Indtil for få år siden fløj de to brødre hver for sig med slag på hver sin side af vejen, men efter faderens død, så fandt de det bedst at gå sammen. Duerne er generelt fra faderens tid, altså en gammel stamme, som gennem årene har fået tilført topblod fra andre slag, bl.a. fra Frans Sablon og Erik Limburg. Vi fik også at vide, at de havde byttet fire unger med Hok Engels, og det så ud til at skulle blive en succes. – Sådant foregår det i Belgien blandt de ”store”, og nu kan jeg ikke holde på min ”indre ild” længere: Flere af de store i Belgien vil kun bytte eller sælge til slag, hvor de er temmelig sikre på, at duerne bliver fløjet med succes. En flok ”busfolk” har svære betingelser her. Godt, at Hok Engels, for at tage et eksempel, aldrig har fornægtet os ”busfolk”, men vi har selvfølgelig også fået lov til at betale for dem. Resultatet er heller ikke udeblevet, for det er sikkert de bedste importører af duer til Danmark i de senere år. – Det skal dog siges, at Vandenheede ville tage imod os, og vi fik en meget venlig behandling. Det er der flere andre topslag i Belgien, som ikke vil. Nå, det var et sidespring. Vi fik også lidt at vide om slagpasningen, og her var jeg meget glad for, at han viste os en spand, 5 eller 10 liter, hvor han havde 8 – 10 fed hvidløg til at svømme rundt i vandet. Inden dette vand skulle gives til duerne, blev der iblandet Naturaline og æbleeddike. Denne blanding var duernes drikkevand hver dag, hele året. Eneste undtagelse kunne gøres den dag, hvor duerne skulle afsendes til en flyvning, så kunne de godt få rent drikkevand. Det er ikke fordi, vi her i Viuf bruger samme blanding, men vores duer får også sjældent rent drikkevand. I øvrigt lignede det hele en ren naturtænkning hos brødrene. I slagene var der halm, og duerne havde reder på gulvet osv. De lægger i det hele taget meget vægt på, at duerne hygger sig.

I haven lige ved siden af lå faderens gamle slag, hvor det hele mere eller mindre startede.

Henrik prøvede at ”prikke” lidt i deres metode med ungerne, som flyver til rede, men det fik han ikke meget held med. De er principfaste og tror på deres metoder. Freddy er måske lidt arbejdsskadet, han er nemlig skolelærer.

Det var i bund og grund et godt besøg, og vil I se og have lidt mere at vide, så varer det heller ikke længe, før videoen fra turen er klar og kan købes hos Meldgaard Engros.

Næste artikel vil blive om Roger Desmet-Matthijs.

HJ.

Close Window